Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 41 (877) * joi 11 octombrie 1962 * 8 pagini, 30 bani

Un dar minunat

E interesant să vezi Babadagul de azi.

E interesant să vezi cum turnul moscheei, care datează de sute de ani, considerat pînă nu de mult cea mai înaltă construcție din orășel, stă acum nevolnic în umbra construcțiilor noi. Babadagul e la fel de vechi ca și munții tociți care îl înconjoară, dar e la fel de tînăr ca și frunza care unduie în covorul verde al codrilor din jurul orașului. Dintre toate construcțiile acestui orășel însă, una se deosebește de celelalte. În fața unui parc cu flori și verdeață s-a ridicat spre senin, deasupra tuturor celorlalte, o construcție masivă, impunătoare. Linia perfect dreaptă sugerează din plin noul, modernul. Dar cu toată masivitatea ei, construcția este deosebit de frumoasă. Și aceasta, poate că și pentru rondurile de flori din fața ei, pentru zîmbetul unui copil de la etajul II... Aceasta e școala medie — un nou dar al partidului pentru toți școlarii din raionul Babadag. La dispoziția lor sînt puși profesori de specialitate, laboratoare și aparate, un internat cu aproape 200 de locuri.

Peste ani, de pe porțile acestei școli vor ieși primele promoții, oameni pregătiți, capabili să contribuie cu pricepere și entuziasm la desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră.

FILIPESCU ION
Școala medie, Babadag

SCRISORI PENTRU PRIETENA DRAGĂ

Prietenia Virginiei Vasile cu pioniera sovietică Olea Borisova Fratchina, de pe Komsomolskii Prospect 51, din orașul Perm a început într-o zi din toamna anului trecut.

Olea era dornică să lege prietenie cu o pionieră din țara noastră, Virginia i-a răspuns bucuroasă.

„Dragă Olea — scria ea în prima scrisoare — sînt în clasa a VI-a la Școala de 8 ani nr. 12 din frumoasa noastră Capitală — București. Sînt președintă de grupă. Activez la cercul de fizico-matematici al Palatului pionierilor"...

...Și de atunci, poștașul a început să-i aducă Virginiei mereu noi și noi vești de la prietena de departe. Olea i-a scris despre activitățile la care participă în cadrul detașamentului și despre experiențele pe care le fac pionierii la Palatul pionierilor din orașul lor în cadrul cercului de fizico-matematici. Pentru că și Olea activa la același cerc ca Virginia, i-a scris apoi despre noua ei pasiune pentru filatelie.

Timpul a trecut și prietenia celor două pioniere a devenit tot mai trainică. Olea a fost în vacanță la bunici. Despre prieteniile legate acolo i-a scris și prietenei ei din R.P. Romînă.

Virginia i-a răspuns. „Dragă Olea, află că și eu mi-am petrecut minunat vacanța. Am fost în tabără la Năvodari și în pitoreasca localitate a Zizinului. Am fost în excursii, am învățat cîntece și jocuri pionierești. Acum am reînceput școala. Am primit și cîteva note 9 și 10 la chimie, 9 la limba rusă, 9 la geografie. Zilele trecute am făcut o plimbare prin orașul nostru drag. E minunat să vezi seara uriașa Casă a Scînteii luminată de mii de becuri, sala cea nouă a Expoziției Economiei Naționale, frumoasele blocuri din Piața Palatului. Iată, îți trimit și cîteva vederi. Aștept să-mi scrii și tu despre orașul tău".

Și scrisoarea a plecat departe, în țara prietenilor, în țara constructorilor comunismului, unde Olea, ca și toți copiii sovietici, se bucură de o copilărie minunată.

E. ROSCA

Diana a fost realeasă

Tripa Diana citește în fața pionierilor — din caietul grupei și din jurnalul detașamentului — acțiunile mai mari pe care le-au organizat împreună anul trecut. Multe lucruri frumoase și interesante am putut afla participînd la adunarea lor.

Tripa Diana, din clasa a VII-a B a Școlii medii nr. 2 din Arad, este președintă de grupă încă din clasa a V-a. De atunci și pînă azi, împreună cu colegii ei, s-a străduit să facă din grupa pe care o conduce o grupă fruntașă la învățătură și în acțiunile pionierești. „Nici un pionier corigent, nici un pionier repetent" — a fost hotărîrea întregului detașament pe care și cei 16 pionieri din grupa a IV-a au respectat-o. Și, într-adevăr, la sfîrșitul anului școlar trecut, 16 pionieri, 16 prieteni au promovat clasa a VI-a. Dar ei nu s-au mulțumit să promoveze oricum, Dărău Rodica, de pildă, primea mai totdeauna note de 5 și 6. Au discutat pionierii cu ea, au ajutat-o să-și împartă mai bine timpul, și mediile ei au început să fie 8, 9 și 10. Întregul detașament îi respectă pe pionierii grupei a IV-a, pentru că la ei, toți pionierii au medii de la 8 în sus. Acesta este doar un aspect al felului în care muncesc pionierii din grupa Dianei. Cînd detașamentul a organizat adunarea despre „Zborul în Cosmos", grupa a IV-a a venit cu o inițiativă: în cadrul adunării să se organizeze și un concurs despre viața celor doi „frați cosmici", Nikolaev și Popovici. Astfel, prin această inițiativă, adunarea a devenit mai interesantă.

Alegerea președintelui de grupă

Tripa Diana este o pionieră serioasă, pe care rezultatele bune n-o pot împiedica să vadă și slăbiciunile, lipsurile pe care grupa le mai are. „Cum altfel decît ca lipsă de perseverență se poate califica faptul că din 16 pionieri buni, într-o grupă unde existau toate condițiile, nu sînt decît 4 purtători ai steluțelor roșii?" spune Diana. Învățătura — prima condiție — a fost îndeplinită cu bine de toți pionierii. Acțiunile patriotice la care au participat au constituit cea de-a doua condiție îndeplinită. Și, cu toate acestea, în grupă sînt doar 4 purtători ai steluțelor roșii. Anul acesta, spune Diana, trebuie să organizăm în așa fel activitatea noastră încît toți pionierii din grupă să îndeplinească condițiile prevăzute pentru obținerea steluței, devenind astfel demni de a o primi".

★

Cînd Kondacs Maria a propus ca Tripa Diana să fie realeasă președintă de grupă, pionierii au fost cu toții de acord cu această propunere. Văzîndu-i pe toți cu mîinile ridicate, am simțit că pionierii o prețuiesc și au încredere în Diana.

OANA MAGDU

La culesul viilor

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Gazeta „Scînteia pionierului" organizează între 18 octombrie 1962 și 30 decembrie 1962 un Concurs de desene și corespondențe închinat celei de a XV-a aniversări a proclamării R. P. R.

Participați în număr cît mai mare!

Amănunte în numărul viitor

Din viața pionierească

Adunarea pentru alegerea președintelui unității

E o zi cu adevărat sărbătorească. În încăperea cea mai spațioasă din școală s-au adunat toți pionierii unității. Sînt și invitați: tovarășul secretar al organizației de bază P.M.R. din școală, directorul școlii, secretarul organizației de U.T.M., profesori și învățători, diriginți, tovarăși din „Sfatul unității de pionieri". Nu de mult au luat sfîrșit adunările pentru alegerea președinților de grupă și detașament. Astăzi va avea loc alegerea președintelui unității.

Începe ceremonialul pionieresc. Pionierii, aliniați în careu, simt din plin emoția acestor clipe. Se dau rapoartele, e adus drapelul unității... La chemarea pionierească, toți răspund ca unul, cu glasuri puternice, solemne: „Sînt gata întotdeauna!".

Apoi, tovarășul instructor anunță scopul adunării, dînd cuvîntul președintelui unității care citește cele mai semnificative însemnări din jurnalul unității. Prin fața copiilor se perindă amintirea diferitelor acțiuni și activități din anul școlar trecut și din vacanță. Luînd cuvîntul la discuții, ei arată ce acțiuni și activități le-au plăcut mai mult, cum au participat detașamentele la acțiunile inițiate pe unitate. Este recomandabil să se facă cît mai multe propuneri pentru viitor. Copiii vor arăta cum poate fi mai bine organizată în unitate munca pentru ridicarea nivelului la învățătură, cum ar putea unitatea să-și aducă mai bine aportul în ceea ce privește înflorirea gospodăriei agricole colective (dacă e o unitate de la sat) sau în ceea ce privește înfrumusețarea străzii, orașului, colectarea fierului vechi (dacă e vorba de o unitate de la oraș). E bine ca pionierii să propună concret ce construcții ale socialismului vor să viziteze, să propună îngrijirea de către ei a unui monument al luptei clasei muncitoare, să arate ce activități cultural-artistice și sportive vor să se organizeze în unitate. Toate aceste propuneri vor fi cu atît mai bune cu cît vor fi mai concrete. Pionierii să arate precis unde se pot planta — cu cele mai bune rezultate — puieți, activitatea cărui sector al gospodăriei colective vor s-o cunoască și s-o sprijine mai îndeaproape (de pildă, sectorul zootehnic, sau legumicol), ce activități pionierești de duminică preferă (convorbiri pe teme științifice, vizionări de filme, recenzii, întreceri sportive, concursuri gen „Drumeții veseli" etc.). Este clar — și pionierii trebuie să discute despre aceasta — că participînd cu tragere de inimă la activitățile respective pot îndeplini multe din condițiile pentru distincțiile pionierești. Noi am dat aici doar cîteva exemple de acțiuni și activități; e cazul ca în adunarea voastră de unitate să veniți cu mult mai multe propuneri. Cele mai bune vor servi la completarea programului de activități — pe 3 luni — al unității. O dată completat astfel, el e supus spre aprobare adunării. Apoi, tovarășul instructor face cunoscute pionierilor principalele activități ce vor fi organizate în perioada întregului an școlar. După aceea, se trece la alegerea președintelui unității. Dacă pionierul propus întrunește majoritatea voturilor (votarea se face prin ridicarea mîinii), este declarat ales și primește gradul de președinte de unitate. Apoi, instructorul superior face cunoscută adunării componența colectivului de conducere al unității.

Adunarea ia sfîrșit cu ceremonialul pionieresc. După aceea, are loc un program de cîntece și poezii dedicate partidului și patriei socialiste, dansuri populare, jocuri pionierești, se vizitează expoziția cu lucrări ale micilor naturaliști și micilor tehnicieni din școală etc.

Sîntem la cabinetul activului pionieresc de la Palatul pionierilor din București. Zilnic vin aici președinți de grupă, de unitate sau detașament din orașul București. Unii se interesează despre felul cum să pregătească în condiții cît mai bune adunările de alegeri, alții — noi aleși — cum să-și înceapă activitatea. Ștefănoiu Călin, de la Școala de 8 ani nr. 1, Coroni Marieta, de la Școala de 8 ani nr. 141, Matei Cristian de la Școala de 8 ani nr. 132 și Fligă Liliana de la Școala de 8 ani nr. 122, cu toții președinți de grupă aleși de curînd discută despre felul cum să-și întocmească caietul grupei

SE PREGĂTESC SĂ DEVINĂ UTEMIȘTI

Pionierii Sandu Iosif, Mareș Ion, Popa Maria, Ungureanu Georgeta, Velican Mariana și Cristoloveanu Marilena din clasa a VII-a a Școlii de 8 ani din comuna Hărman, raionul Sfîntu Gheorghe vor împlini în acest an școlar vîrsta de 14 ani, vîrstă care marchează și apropierea unui alt eveniment: intrarea în rîndurile organizației noastre revoluționare de tineret.

Și pentru că nu-i suficent numai să înveți bine și să împlinești 14 ani ca să poți deveni utemist, pionierii aceștia s-au hotărît, chiar de la începutul anului, să se pregătească.

Pentru a afla cît mai multe lucruri despre organizația U.T.M., se vor forma în școală grupe de citire a Statutului Uniunii Tineretului Muncitor. Chipurile luminoase ale utecistilor, viața și lupta lor sub conducerea partidului închinată luptei pentru fericirea poporului va constitui tema unei frumoase adunări închinată Uniunii Tineretului Comunist. În gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu" din comuna lor sînt mulți colectiviști tineri, fruntași. De aceea, s-au gîndit să-l invite în mijlocul lor pe tovarășul Traian Spirea, secretarul U.T.M. al gospodăriei colective. De la el vor să afle felul în care muncesc utemiștii în gospodăria colectivă. Apoi vor face o vizită la gospodărie, la locul de muncă al utemiștilor. Nu peste mult timp, pionierii de azi vor lucra în gospodărie, unde se vor strădui ca prin aportul lor să ridice și să consolideze titlul de gospodărie fruntașă pe regiune, pe care l-au cîștigat părinții lor.

★

Tînărul colectivist Rădulescu Ion a fost pînă anul trecut elevul școlii. Acum, împreună cu părinții lui, colectiviști fruntași, lucrează la sectorul zootehnic al gospodăriei. Pionierii și-au propus să-l viziteze și pe el și să-l roage să le împărtășească din scurta sa experiență de tînăr colectivist. Va fi o sarcină de mare cinste pentru actualii pionieri să consolideze cuceririle părinților lor, munca lor de ani, pe drumul belșugului și bunăstării. Iată de ce, pionierii Școlii de 8 ani din Hărman vor să facă din intrarea lor în rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor nu numai un prilej de note bune și frumoasă comportare dar și de cunoaștere cît mai amănunțită a gospodăriei colective în care vor lucra mîine.

Și va fi o mare cinste pentru ei să pășească alături de colectiviștii fruntași din Hărman, a căror vrednicie și pricepere sînt cunoscute azi de întreaga țară.

ELENA SKIBINSKI

● JOCURI ● JOCURI ● JOCURI ● JOCURI ●

Scaunul și popicele

Jocul acesta se poate desfășura în curtea școlii, pe terenul de sport, în sala de gimnastică, pe un coridor sau chiar în sala de clasă.

Se așază două scaune față-n față, la o distanță de circa 5 m unul de celălalt, iar la jumătatea distanței dintre scaune se vor așeza, jos, 8 popice. Pe fiecare scaun se va afla cîte un jucător legat la ochi. La comanda conducătorului jocului cei doi jucători se vor îndrepta spre popice. Fiecare va lua numai cîte un popic, pe care trebuie să-l așeze lîngă unul din picioarele scaunului pe care a stat. În continuare, se va proceda la fel cu celelalte 3 popice care au mai rămas fiecărui jucător în parte, în așa fel încît, la sfîrșitul jocului, fiecare jucător să aibă lîngă fiecare picior al scaunului cîte un popic. Atenție: jucătorii respectivi nu au voie să mai atingă în nici un fel, cu mîna sau cu piciorul, scaunul, după ce au fost legați la ochi.

Jocul produce foarte mult haz, deoarece după primul sau al doilea popic așezat la scaun, jucătorii își pierd din puterea de a aprecia locul unde se află popicele și spre rîsul tuturor, ei se vor îndrepta cu totul în alte direcții. Jucătorul care va reuși să termine mai repede așezarea celor 4 popice, lîngă cele 4 picioare ale scaunului ce i-a fost repartizat, va cîștiga jocul.

Acest joc poate fi organizat și pe echipe, iar echipa ai cărei jucători au întrunit cele mai multe puncte cîștigă întrecerea. Conducătorul jocului trebuie să aibă în vedere înlăturarea oricărui obiect din jurul locului unde se desfășoară jocul, pentru a preîntîmpina orice mici accidente.

prof. LEON BUCUR

JOCURI ● JOCURI ●

Ne e dragă G. A. C.

Însemnările președintelui

Ce-ți pot spune despre pionierii noștri din sat? Îți pot spune foarte multe, tovarășe reporter. Sînt copii de ispravă cu toții.

Spunînd acestea, președintele gospodăriei colective, Ariton Alistir, scoase din sertarul biroului un carnet și mi-l întinse, zicînd:

— Cîndva, am fost secretarul comitetului U.T.M. pe comună. În această calitate m-am ocupat, cum e și firesc, și de activitatea pionierilor. De atunci m-am obișnuit ca în carnetul meu de însemnări să-mi notez și unele lucruri referitoare la ei. Mai am și acum obiceiul acesta! Și nici nu s-ar putea altfel, deoarece pionierii se fac simțiți mereu mai mult în viața de zi cu zi a gospodăriei noastre colective. Iată cîteva din aceste însemnări:

15 noiembrie 1961. Astăzi s-a făcut bilanțul campaniei de recoltare din toamnă. Ne-au ajutat și pionierii. Ei au recoltat și au bătut 3 000 kg floarea-soarelui, au curățat 25 000 kg porumb și au cules 12 000 kg struguri...

4 decembrie 1961. Două detașamente de pionieri au vizitat sectorul zootehnic. Au ajutat la curățatul grajdurilor și au dat de mîncare la viței. Brigadierul mi-a spus că colectiviștii s-au simțit foarte mulțumiți de ei.

9 ianuarie 1962. Pionierii m-au invitat să le vorbesc despre gospodăria noastră colectivă. După ce am terminat de vorbit, mi-au pus atîtea întrebări încît, zău, nu știam ce să le mai răspund, atît erau de documentați.

...Am citit apoi împreună alte însemnări despre ajutorul dat de copii în campania de primăvară, la prășitul porumbului și al florii-soarelui, la plivitul grîului sau în campania de vară, cînd pionierii au strîns 335 kg boabe grîu din spice.

Cînd am terminat de răsfoit carnetul, președintele mi-a spus:

— Știi, uitasem, după-amiază sînt iar invitatul pionierilor. Le voi vorbi despre cît de însemnată e pentru gospodăria colectivă meseria de mecanic agricol. Putem merge împreună.

Așa am ajuns să-i cunosc pe inimoșii pionieri de la Școala de 8 ani din comuna Poiana, raionul Tecuci. Pe Lazăr Laurența, președinta unității, pe Hulea Paraschiva, Albu Andone, Diaconiță Valeria, Ciocoiu Nicușor, Munteanu Cornelia și pe mulți alții. Cu toții, după cum ați văzut, iubesc gospodăria colectivă, doresc din inimă să învețe și să se pregătească astfel încît să devină, după terminarea școlii, colectiviști de ispravă.

RADU BOGDAN

Pentru a crea condiții optime albinelor în timpul iernii, stupii sînt căptușiți cu un fel de saltelușe de paie, care păstrează temperatura necesară albinelor — operație executată deunăzi de pionierii Școlii de 8 ani nr. 136 din Capitală la prisaca școlii.

FOILETON

„N-AM APLICAȚIE"

(Însemnări despre un copil)

SCENA I-a

Mama: *Georgică, ce temă aveți de scris pentru data viitoare?*

Georgică *(Hoinaru Gheorghe, pionier în clasa a V-a A, Școala de 8 ani, Bran): Nimic!*

Mama: *Iar nimic, George? Tu mereu spui „nimic" și, cînd mă interesez, aflu că de fapt aveți și de scris, și de învățat!*

SCENA A II-a

Peste două luni de la cele de mai sus — jumătatea lunii noiembrie 1961 — în preajma tezelor. Tot acasă la Georgică.

Mama: *Georgică, peste trei zile ai teză la botanică!*

Georgică: *Îhî!*

Mama: *Apucă-te de învățat!*

Georgică: *Bine. Dar citești tu, da!?*

Mama: *(oftează și începe să citească). „Căpșunul este o plantă ierboasă perenă. Căpșunul cu fructe mari și plăcut parfumate, cultivat în grădinile noastre, provine din căpșunul care trăiește sălbatic în pădure".*

SCENA A III-a

În clasă, la ora de romînă. Tovarășa profesoară pune întrebări. Copiii răspund. Numai Hoinaru Gheorghe și Cojocaru Gheorghe stau în clasă... absenți la ceea ce se petrece în jur. Cojocaru mai are o preocupare: să știe cît mai este pînă sună.

Profesoara: *Hoinaru, tu de ce nu răspunzi? Nu știi?*

Georgică *(se ridică din bancă, încet, privind picioarele băncii): Eu n-am... talent la carte! N-am... aplicație!*

Profesoara: *Adică, cum vine asta, Hoinaru, n-am „talent" la carte, n-am „aplicație"?*

Georgică: *Așa, bine, n-am... talent!*

SCENA A IV-a

Adunare de detașament.

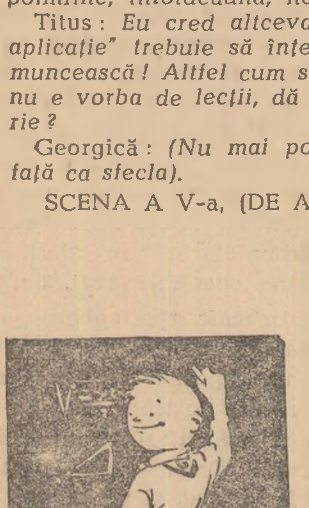
Rusu Rodica: *Notele proaste ale lui Georgică nu se datoresc faptului că el n-are „talent" la carte așa cum pretinde. Uneori răspunde destul de bine.*

Viorel: *„Uneori"! Noi nu trebuie să-l lăsăm să învețe doar „uneori". A învăța înseamnă a studia azi, mîine, poimîine, întotdeauna, neîntrerupt, nu după toane!*

Titus: *Eu cred altceva: cînd Georgică spune „n-am aplicație" trebuie să înțelegem că de fapt îi e lene să muncească! Altfel cum se explică faptul că atunci cînd nu e vorba de lecții, dă dovadă de istețime, de memorie?*

Georgică: *(Nu mai poate răspunde, tace, e roșu la față ca sfecla).*

SCENA A V-a, (DE ANTICIPAȚIE...)

Clasa a VI-a A. La tablă este pionierul Hoinaru Gheorghe. Răspunde clar, frumos. Colegii din bănci sînt bucuroși. Tovarășa profesoară zîmbește mulțumită.

★

Această scenă — a V-a — nu știm dacă s-a petrecut încă. Dar datorită ajutorului colegilor, al mamei care se ocupă de el să respecte timpul necesar studiului individual, datorită tovarășei profesoare de limba romînă care în mod special îi controlează temă cu temă, și în primul rînd datorită străduinței lui, s-ar putea să aflăm că anul acesta Georgică s-a schimbat, că merge în pas cu toți colegii săi. De aceea...

CORTINA

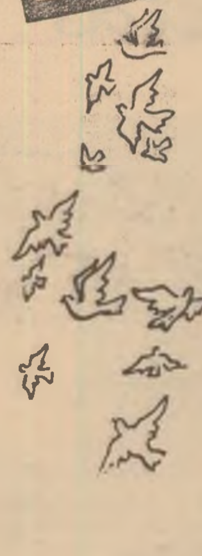
...nu cade încă.

E. SKIBINSKI

Zburați tot mai sus, porumbei!

de TIBERIU UTAN

Albi porumbei, gingași porumbei,
spre zările-albastre zburați.
Oriunde veți trece plutind in azur
avem pretutindeni frați.
Albi porumbei, gingași porumbei,
poștași încercați și vioi,
trimit pionierii fierbinte salut
copiilor lumii prin voi.
Albi porumbei, gingași porumbei,
spre țări depărtate v-ați dus...
Solie de pace să fiți, porumbei,
zburați tot mai sus, tot mai sus!

Construiți-vă singuri

Un leagăn amuzant

Cu ajutorul fraților voștri mai mari, al prietenilor, puteți face din lemn un leagăn amuzant.

Pe o bucată de scîndură lată se desenează o serie de pătrate pentru a vă ajuta să reproduceți desenul din fig. nr. 1. După ce desenați figura, care în cazul nostru este o rățușcă, tăiați conturul cu fierăstrăul de traforaj. Figura obținută o veți mai reproduce o dată și apoi o veți tăia. În felul acesta ați obținut cele două părți laterale ale leagănului. Ele vor fi apoi bine curățate cu rindeaua, cu pila și glaspapir.

Urmează construirea scaunelului și a suportului leagănului așa cum arată fig. nr. 2. De asemenea, veți mai confecționa două vergele cilindrice care vor servi drept distanțiere. Asamblarea se face cu lei, cuie sau șuruburi, ghidîndu-vă după același desen.

Urmează vopsirea leagănului. Mai întîi cu grunt, apoi într-o culoare plăcută — alb, corpul raței, roșu, ciocul, cu negru sau cenușiu, penele colorate și astfel veți obține un leagăn amuzant, așa cum este cel din fig. nr. 3.

Dragi prieteni, scrieți-ne cum v-a reușit această jucărie.

Fig. 1 Fig. 2

Fig. 3

PRIETENII SORINEI

Îi cunoaște încă din clasa întîi. Parcă îi vede și acum cum au intrat timizi pe poarta școlii. Nici o clipă nu se dezlipeau de părinți, îi țineau de mînă strîns, strîns. Pe urmă au venit ei, pionierii. Le-au vorbit frumos, le-au arătat școala, clasa și copiii s-au mai înviorat. Și de atunci, pionierii și, în special Sorina, le-au rămas prieteni buni. În recreație, Sorina îi învăța cîntece, poezii, jocuri.

Multe lucruri află ei de la Sorina. Dar și cînd nu era de față, prezența ei se făcea simțită.

— Lasă praștia! striga Stoica Georgeta cîte unui băiat. Nu știi ce-a spus Sorina? Un viitor pionier trebuie să fie disciplinat...

Cîteodată, împreună cu Sorina venea și tovarășa instructoare, le citeau micilor școlari cărți, reviste, apoi discutau despre cum trebuie să se comporte un pionier, le vorbeau despre activitatea lor pionierească. Între timp, școlarii clasei a doua terminaseră alfabetul, învățaseră să scrie, să socotească, trecuseră cu toții clasa, se pregăteau să devină pionieri! Și iată că a sosit și acea zi. Emoționați, Moldoveanu Dorel, Constantinescu Stela, Slobozeanu Aurora, Popescu Mircea, Ștefan Margareta, rosteau angajamentul solemn al pionierilor. Alături, tot atît de emoționată, era și... știți voi cine, chiar Sorina! Astăzi, prietenii ei au trăit o zi de neuitat. De bucurie, Sorina sărea într-un picior, îi săruta, rîdea. Pentru fiecare pregătise cîte un mic dar. Multă vreme vor ține minte micii școlari de la Școala de 8 ani nr. 11 din Capitală, prietenia și dragostea cu care Sorina i-a ajutat să devină pionieri.

GETA COSTIN

FLORI DE STICLĂ ȘI METAL

Cînd spui peisaj, prima imagine care-ți apare în minte, e, fără îndoială, aceea în care un loc principal îl ocupă cîmpul. florile. Florile din pînzele lui Grigorescu, Luchian...

Peisajul de față cuprinde și el bogăția culorilor curcubeului, adunate cu artă, pe pînză, de mîini harnice, muncitoare.

Dar, să le admirăm împreună...

O încăpere spațioasă, inundată de lumina viorie a tuburilor cu neon. De la niște mașini uriașe, de sub cilindri mari de metal, iată, pînza curge valuri-valuri, înflorată. Curge necontenit, ca o pînză de apă dintr-o cascadă abundentă, multicoloră.

Așadar, după cum vedeți, avem de-a face nu cu un peisaj cîmpenesc, ci cu un veritabil peisaj industrial, care nu e altceva decît o nouă secție a Întreprinderii „Bela Breiner" din Timișoara, fabrică cunoscută pînă de curînd, îndeosebi ca producătoare de încălțăminte fină și chimicale. E vorba de secția de mase plastice. Aci se fabrică foi de vinilin pentru fețe de masă, ornamentate cu flori vii, multicolore, piele artificială pentru geamantane (din care e făcută, poate, și servieta ta), material plastic pentru tapisat mobila la vagoanele de cale ferată.

Această nouă secție a fabricii este dotată în întregime cu utilaj nou, modern, și este complet automatizată.

Am notat în carnețel numele cîtorva dintre harnicii muncitori care, prin munca lor, contribuie la înfrumusețarea căminelor noastre: comuniștii Petru Novac și Paraschiva Constantinescu, utemistul Nemeth Ladislau.

★

O nouă secție cu care a fost înzestrată fabrica în anii puterii populare este și aceea în care se produc lustre, candelabre și o serie de instrumente muzicale.

De o rară frumusețe sînt candelabrele cu șase brațe, ca o floare uriașă, cu petale roz de sticlă și frunzulițe de metal.

Am văzut într-una din sălile secției niște ciuperci uriașe, ciudate, ca niște cupole colorate în culori pastelate.

— Lămpi de grădină, mi-a explicat maistrul Viliam Armaș. Ele înfrumusețează unele parcuri ce se amenajează în fața atîtor blocuri noi, ce se înalță la noi, peste tot. Dar, poftiți să vedeți instrumentele muzicale. Iată-l și pe unul dintre iscusiții meșteri de aci, pe tovarășul Iosif Radstater, șef de brigadă.

Pe o masă, într-o cutie nouănouță, un saxofon argintiu, sclipitor.

Controlorul de calitate, Novac Gaston, îl mîngîie cu palma, înfășurîndu-l cu grijă într-o foiță de hîrtie fină, închizînd capacul. Zîmbește cu mîndrie:

— Îl trimitem la București, la **Cel de-al IV-lea pavilion de mostre**, care se deschide curînd, în noua clădire a Pavilionului Expoziției Economiei Naționale.

...Am citit în ochii lui, în ochii tuturor muncitorilor din fabrică, mîndria firească a muncii împlinite, a lucrului făcut cu inima.

AL. DINU IFRIM

Și aceste două tinere contribuie la crearea frumoaselor „flori" de sticlă și metal — lustrele.

Parcul din Simeria

La Simeria, acolo unde se întîlnesc și pornesc trenuri către inima Ardealului sau spre Valea Jiului, la o altitudine de două sute de metri, se află un parc original — o renumită rezervație științifică întinsă pe o suprafață de 70 de ha.

Adevărat tezaur al naturii, Stațiunea experimentală Simeria are o vechime de peste 250 de ani și ea cuprinde o colecție foarte valoroasă de arbori rari și unici — peste 530 de specii și varietăți, de pe toate cele cinci continente, într-un cadru peisagist rar întîlnit în țara noastră, în care culorile sînt îmbinate parcă de un pictor cu penel vrăjit.

Minunatele magnolii, cu florile albe, ușor rozalii, parfumate, apoi chiparosul, cu verdele său argintiu, eucaliptul sau plantele care-și strîng frunzele la cea mai ușoară atingere, sînt doar cîteva specii exotice de o rară frumusețe.

Pe drept cuvînt, academicianul M. P. Cojev, arhitect peisagist al orașului Moscova, scria în cartea de impresii, în urma vizitei pe care o întreprinsese aci: „Bogățiile parcului stațiunii, după conținut și vîrsta plantelor, sînt comori uimitoare".

Valoarea peisagistă a rezervației e dată de varietatea reliefului, dimensiunile și aspectul monumental al arborilor, prezența spațiilor cu apă sau vecinătatea domoală a Mureșului, de coloritul fascinant din timpul lunilor de primăvară și de toamnă.

Arboretul constituie un laborator viu și o colecție științifică destinată lucrărilor de aclimatizare și multiplicare a plantelor exotice de interes forestier sau ornamental.

Pentru valoarea si frumusețea sa, arboretul de la Simeria a fost declarat monument al naturii, este ocrotit de lege și dat în grija Institutului de Cercetări Forestiere de pe lîngă Academia R.P.R.

AL. MIHU

Parcul din Simeria

ASPECT DE LA FABRICA DE ȚEVI DIN ROMAN, ÎNĂLȚATĂ ÎN ANII PUTERII POPULARE

O brigadă fruntașă

De cîțiva ani, tarlalele gospodăriei agricole colective din comuna Găiseanca sînt lucrate de brigada a IX-a de tractoare de la S.M.T. Făurei. Și de tot atîția ani, pe graficul de producție al S.M.T.-ului brigada a IX-a se află, campanie de campanie, printre fruntașe. Acest lucru îl știu bine și colectiviștii din Găiseanca pentru că și recoltele obținute de ei sînt an de an tot mai bogate.

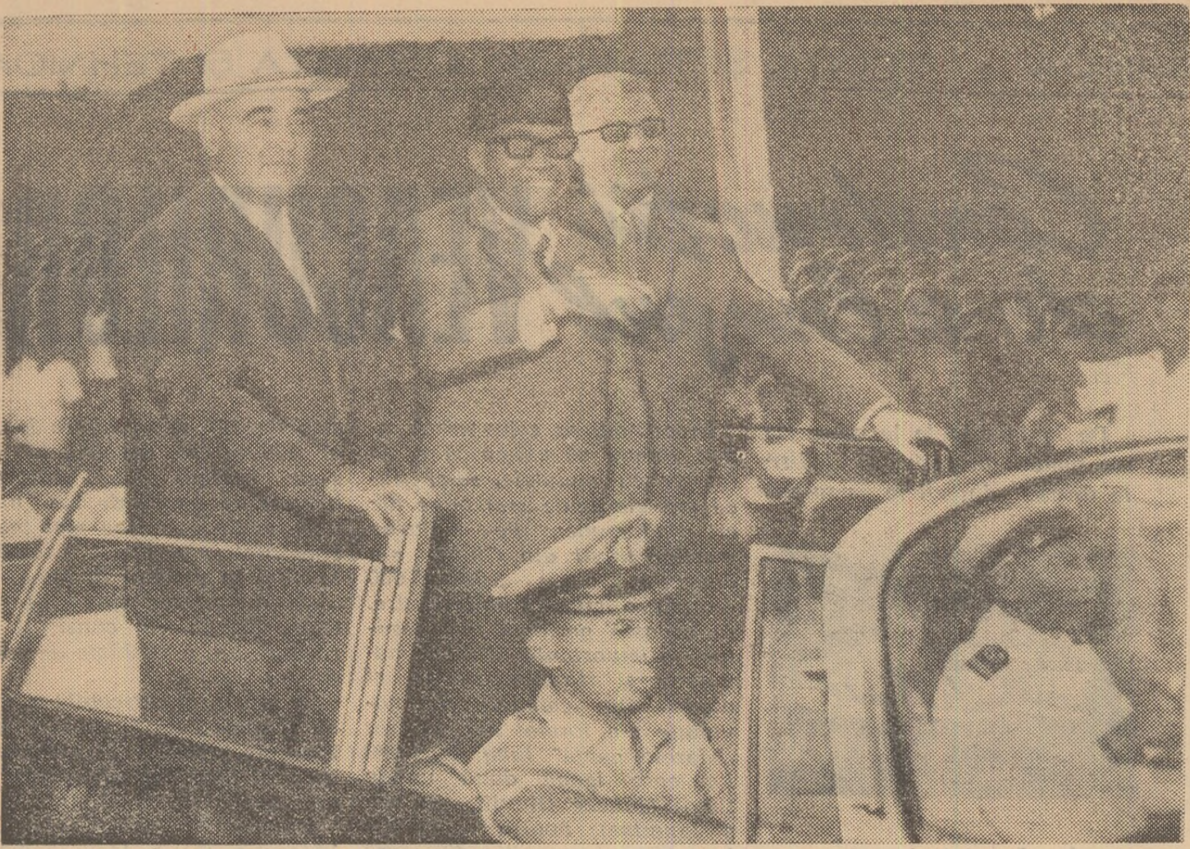
Nu de mult am fost oaspetele colectiviștilor din Găiseanca. I-am aflat lucrînd de zor la recoltatul porumbului și al florii-soarelui, iar alături de ei lucrau și cei 17 membri ai brigăzii a IX-a de tractoare, condusă de Costică Drăguț. Însămînțatul griului, începuse de două zile numai, dar numărul hectarelor însămînțate se ridicase deja la peste 130. „Ce crezi — îmi spuse un colectivist — lucrăm doar cu brigada a IX-a! Ori ei își pregătesc totdeauna din timp mașinile, își organizaseră planificat munca..."

— Imediat după terminarea campaniei de vară, spunea inginerul agronom al G.A.C., băieții au și început reparațiile. În mai puțin de două săptămîni au pus toate mașinile la punct. Iar acum, cu cîteva zile înainte de începerea campaniei, nu le-a rămas decît să pornească practic la muncă. Șase tractoare au fost repartizate la pregătirea terenului, șase la semănat, iar restul la aratul suprafețelor eliberate de porumb. Tractoriștii repartizați la pregătitul terenului muncesc foarte bine. Astfel că însămînțările se desfășoară, după cum ați văzut, din plin.

Discuția cu inginerul agronom a continuat pe cîmp, unde i-am cunoscut și pe membrii brigăzii de tractoare. Pe Costică Drăguț, șeful brigăzii, pe Ion Buricea, Vasile Paraschiv, Marin Vlad și pe ceilalți.

Pe fețele tuturor se putea citi, în ceasurile acelea de muncă încordată, o singură dorință: aceea de a termina la timp însămînțările de toamnă, așa cum se angajaseră în fața adunării generale a colectiviștilor. O dorință care începuse să se transpună în fapte.

R. ADRIAN

La sosirea în orașul Bogor.

Vizita solilor poporului romîn în Indonezia

In țara verii veșnice

Salut călduros poporului indonezian! Cu aceste cuvinte calde, rostite în limba indoneziană, și-a încheiat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej cuvîntul de salut, rostit pe Aeroportul Kemajoran, la sosirea pe pămîntul însoritei țări a verii veșnice — Indonezia.

În vizita lor prin Indonezia prietenă, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu au simțit pretutindeni dragostea poporului indonezian, dorința sa fierbinte de a întări și mai mult relațiile de prietenie și colaborare rodnică cu poporul nostru. Aceasta a fost transmisă solilor noștri și prin îmbrățișarea prietenească a președintelui Sukarno pe Aeroportul Kemajoran, și prin manifestările de neuitat — calde, pline de bucurie — pe care miile și miile de indonezieni ieșiți în întîmpinare le-au făcut pretutindeni solilor noștri; o asemenea semnificație a căpătat și primirea în Djakarta a înalților oaspeți prin „Poarta Indoneziei" (pitorescul culoar viu prin care au trecut tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu — culoar format din fete și băieți în costumele a peste 40 de regiuni ale Indoneziei) și tradiționalele ghirlande de flori dăruite oaspeților de către două tinere indoneziene în costume naționale.

Chiar a doua zi după sosirea în Indonezia, oaspeții romîni au depus — în semn de omagiu adus luptei îndelungate pentru eliberare a poporului indonezian — coroane de flori la Cimitirul Eroilor din cartierul Kalibata-Djakarta. În aceeași zi, după un schimb de vederi în problema dezvoltării relațiilor economice și culturale între R. P. Romînă și Indonezia. Dr. Sukarno i-a invitat pe înalții oaspeți romîni la reședința sa din Djakarta, conferind — în semn de adîncă prețuire — tovarășilor Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu, cel mai înalt ordin indonezian — „Steaua Republicii Indonezia".

La 3 octombrie, a treia zi a vizitei în minunata Indonezie, oaspeții romîni au vizitat marele șantier al hidrocentralei de la Djatiluhur și au fost salutați de-a lungul unui drum de 120 km, de mii și mii de locuitori.

De-a lungul miilor de kilometri parcurși prin Indonezia, solii poporului nostru au întîlnit la fiecare pas nenumărate manifestații sincere de prietenie. La Universitatea din Djakarta — cea mai mare instituție de învățămînt superior a țării — sau la Parlamentul Republicii Indonezia, întrunit în sesiune specială pentru a-i primi pe înalții oaspeți romîni, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a luat cuvîntul vorbind de realizările mărețe ale poporului nostru, de prietenia ce leagă țările noastre, solii poporului nostru fiind primiți cu bucurie sinceră și făcîndu-li-se cele mai calde manifestări de prietenie. Și la Bogor — pitoresc și străvechi oraș indonezian, și la parada militară de la Djakarta (prilejuită de Ziua Forțelor Armate ale Indoneziei) și în marele oraș Bandung — important centru universitar și muncitoresc al țării, sau la Djokdjakarta — pretutindeni locuitorii liberei Indonezii și-au manifestat prietenia și dorința sinceră de a întări relațiile de prietenie cu Republica Populară Romînă, de a face și mai rodnice schimburile culturale și economice între cele două țări.

Unul din gazetarii romîni care însoțesc delegația noastră în vizita sa prin Indonezia, relata despre o originală manifestație de prietenie: sosind la Bandung, marele oraș indonezian vestit pentru căldura cu care-și întîmpină prietenii, oaspeților romîni le-a fost dat să zărească, între cei aproape 400 de mii de locuitori sosiți să-i întîmpine, copii — cu fața numai zîmbet — ținînd în mîini sus, cît mai sus, caietele lor de școală pe care așternuseră cuvinte de salut în cinstea înalților oaspeți. Această minunată dovadă despre prietenia cu care oaspeții romîni au fost întîmpinați în Indonezia, este, desigur, deosebit de grăitoare, ea rămînînd totuși numai una din miile și miile de dovezi ale prieteniei ce leagă aceste două țări — țara noastră și Indonezia — atît de depărtate geografic, și totuși atît de apropiate.

„Ziua petrolistului"

În fiecare an, la începutul lunii octombrie, poporul nostru sărbătorește „Ziua petrolistului". E un prilej minunat de a trece în revistă marile succese obținute de industria noastră petrolieră pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste și de a cinsti hărnicia acestui detașament de nădejde al clasei noastre muncitoare — petroliștii. Anul acesta „Ziua petrolistului" a fost întîmpinată cu realizări deosebit de însemnate în producție. Astfel, petroliștii Întreprinderii de foraj Moinești, aplicînd pe scară largă forajul cu turbina, au reușit să foreze peste planul primelor 9 luni cu 4 304 metri în plus. Muncitorii, inginerii și tehnicienii din cadrul Trustului de foraj — extracție Ploiești au extras peste plan importante cantități de țiței și au reușit să obțină pînă acum economii suplimentare la prețul de cost de aproape 11 000 000 de lei, iar sondorii de la Întreprinderea de foraj Craiova au săpat anul acesta peste plan 18 sonde.

O dată cu dobîndirea de noi succese în producție, a crescut și nivelul de trai al muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din industria petrolieră. Între anii 1950—1960, cîștigul mediu al petroliștilor a crescut cu 120 la sută. Datorită politicii înțelepte a partidului, pe harta patriei au apărut așezări petroliere noi: Valea Caselor, Onești, Bîtleni, Lucăcești, Țicleni, cu sute de sonde și instalații moderne de foraj și extracție, cu blocuri elegante și confortabile și cu zeci de alte construcții social-culturale destinate celor ce scot la lumina zilei „aurul negru" — țițeiul.

Cu prilejul acestei sărbători, oamenii muncii și, alături de ei, toți copiii țării, urează harnicilor petroliști noi și însemnate succese în lupta pentru desăvîrșirea construcției socialismului în patria noastră.

De la prietenii tăi, pionierii sovietici

● O întreagă lume de basm a apărut în fața pionierilor din Harkov cînd au pășit în noul lor Palat. Deschizi o ușă și te afli în sala de concerte, în spatele alteia se află teatrul de păpuși, observatorul și chiar un muzeu etnografic. Iar muncitorii uzinei de tractoare au amenajat în Palat multe ateliere — o adevărată uzină!

● La Kiev s-au ridicat de curînd noi clădiri. Printre acestea se numără și cea mai mare stațiune a tinerilor tehnicieni din țară. Circa o mie de copii vin zilnic aici să cerceteze tainele automaticii, telemecanicii și ale cosmonauticii.

● Mulți copii îi pot invidia pe cei din Tomsk. Nu în fiecare oraș există centru de televiziune iar la Tomsk există chiar un centru de televiziune al pionierilor. Aici, copiii sînt stăpîni deplini: ei alcătuiesc programul și tot ei mînuiesc camerele de luat vederi.

Pionierii Olga Vaskina, Vitali Matveev, Valentin Konstantinov și Polina Aleșkina din satul Kultuki, regiunea Reazan, (U.R.S.S.), cercetează cu mult interes Cartea de onoare a unității lor.

● DIN ȚARILE CAPITALISTE ● DIN ȚARILE CAPITALISTE ●

„Vrem să muncim și să învățăm"...

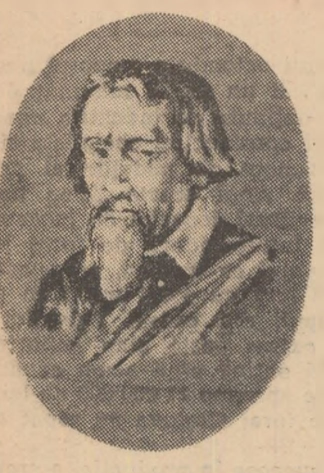
Bogota, capitala Columbiei, arăta în dimineața aceea ca în atîtea alte dimineți: pe străzi, șiruri de oameni și mașini se scurgeau necontenit încoace și încolo; în fața tarabelor ori dughenelor, micii comercianți își lăudau zgomotos mărfurile, iar cerșetorii... cerșeau. Deodată, obișnuitul vacarm al străzii a încetat. Și toți cîți se aflau în dimineața aceea pe strada a 7-a din Bogota — funcționari, cerșetori, comercianți, ori simpli trecători — au asistat la o demonstrație puțin obișnuită. 58 de copii, zăngănind din cutii goale de conserve și purtînd pancarte meșterite în pripă, se îndreptau spre Piața Bolivar. Cine erau copiii? Ce scria pe pancartele lor? Ziarul „Tempo" — cel mai mare ziar burghez din Columbia — ne informează că cei 58 de copii organizaseră o demonstrație de protest împotriva condițiilor inumane, mizerabile în care erau nevoiți să trăiască. Tot același ziar ne informează că pe pancartele purtate de copii scria: Ne este frig și nu avem ce mînca... Nu mai vrem să umblăm în zdrențe... Vrem să muncim și să învățăm...

Unul dintre micii demonstranți, Benjamin Sabal, în vîrstă de 13 ani, a povestit că în Bogota sînt mii de copii ca el, care dorm în stradă, pe ploaie, fără să aibă cu ce se înveli, care se hrănesc cu resturi cerșite ori adunate din gunoaie, care ar dori să muncească și să învețe, dar nu pot, fiindcă în Bogota nimeni nu se îngrijește de soarta copiilor oamenilor muncii.

Știți ce s-a întîmplat în cele din urmă cu micii demonstranți din Bogota? Să nu credeți cumva că aflînd de situația lor tragică, guvernul le-a venit în ajutor. Da' de unde! La fața locului a sosit de îndată o mașină a poliției, iar copiii — cîți au mai putut fi prinși — au fost arestați și internați într-o închisoare pentru minori, unde, după cum mărturisea ofițerul circumscripției de poliție nr. 100 din Bogota, vor fi învățați... minte. Adică vor fi bătuți zdravăn pentru că au îndrăznit să tulbure liniștea domnilor capitaliști, cerînd pîine, adăpost și școli unde să învețe.

Așa trăiesc copiii peste tot unde se află la putere capitaliștii și moșierii care jefuiesc bogățiile țării în cîrdășie cu monopolurile americane.

A. MIRCEA

MIGUEL SERVET

MOTTO: Viaţa lui Miguel Servet e o viaţă exemplară închinată numai adevărului şi luptei împotriva obscurantismului. Prin descoperirile lui ştiinţifice, Miguel Servet ocupă un loc de cinste în rîndul marilor genii ştiinţifice ale omenirii.

Om de ştiinţă, geograf, medic şi filozof, Miguel Servet şi-a dat viaţa pentru triumful adevărului şi luptei pentru eliberarea omului de obscurantismul religiei. Născut în anul 1511 într-un mic oraş de pe ţărmul spaniol al Mării Mediterane, încă de la 13 ani îl interesau cuceririle ştiinţei, descoperirile geografice şi era frămîntat de o nepotolită sete de cunoaştere.

Dîndu-şi seama că în universitatea reacţionară şi inchizitorială din patrie nu va găsi ceea ce căuta, Miguel Servet pleacă în Franţa şi se înscrie la toate facultăţile universităţii din Toulouse. Aici studiază dreptul, filozofia, matematica, latina, geografia, ştiinţele naturii, astronomia, medicina — dovedind o multilaterală capacitate. După cinci ani de studiere amănunţită a medicinii, Servet publică o lucrare în care ia poziţie faţă de învăţăturile religiei despre originea omului, arătînd: **„dumnezeu este un cuvînt fără sens, fără conţinut şi nu reprezintă nimic".** După apariţia cărţii, Miguel Servet pleacă la Paris unde urmează cursurile facultăţii de medicină şi îşi ia titlul de doctor în medicină. Cîţiva ani el duce o existenţă grea, plină de lipsuri materiale, colindînd din oraş în oraş şi lucrînd în diferite locuri.

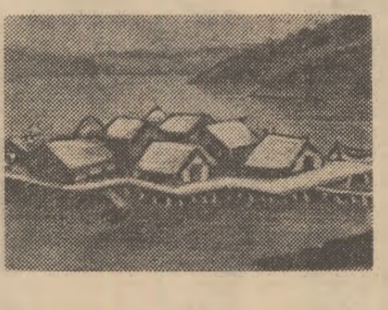
Persecutat de toate bisericile creştine din Occident, Miguel Servet îşi scrie opera sa capitală **„Restituţia creştinismului"**, care apare în secret, fără nume de autor şi data apariţiei. El arată în această lucrare că **universul n-a fost creat de nimeni**, că el este veşnic şi că **materia este o realitate**, combătînd teoriile mistice, religioase ale filozofilor şi teologilor vremii care susţineau originea „divină" a pămîntului şi a fiinţelor vii.

Arestat la Lyon, în Franţa, de inchiziţia catolică, Miguel Servet reuşeşte să fugă şi, în august 1553, pleacă la Geneva. Aici este arestat chiar a doua zi, iar biserica îi intentează un proces, acuzîndu-l de erezie. Închis într-o celulă întunecoasă, fără aer, plină d apă şi de şobolani, care-i rod încălţămintea şi hainele, Miguel Servet este supus unor torturi înfricoşătoare. După două luni de anchetă, i se comunică sentinţa: este condamnat la moarte prin ardere pe rug.

...În mijlocul unei grămezi de lemne verzi, pentru ca focul să fie cît mai încet, se ridica un stîlp de fier de care a fost legat Miguel Servet. Pe frunte i s-a pus o cunună de paie muiată în pucioasă iar la şold i-a fost atîrnată opera sa „Restituţia creştinismului". După două ore de chinuri înfricoşătoare, Miguel Servet a murit, lăsînd în urma sa amintirea unei vieţi exemplare închinată numai adevărului şi luptei pentru progresul ştiinţei

Construcţii de-a lungul VEACURILOR

De la locuinţele lacustre (1) ale omului primitiv, la clădirile uriaşe din zilele noastre,

1. Locuinţe lacustre.

omenirea a făcut un impresionant progres.

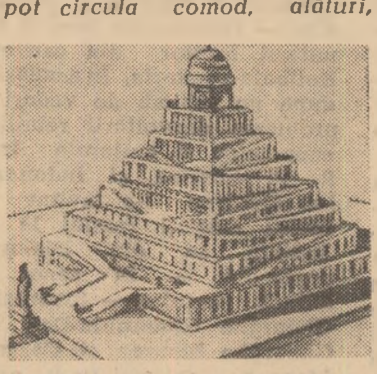
În comuna primitivă oamenii au dus mai întîi o viaţă nomadă, îndeletnicindu-se cu pescuitul şi culesul fructelor. Locuinţele lor erau colibe din crăci sau din piei de animale,

2. Marele zid chinezesc.

uneori construite în pămînt. Mai tîrziu, după ce oamenii au îmblînzit unele animale, ei au început să se îndeletnicească cu agricultura şi creşterea vitelor. Cu acest prilej s-au ivit primele construcţii simple destinate înmagazinării cerealelor şi irigării ogoarelor, precum şi clădiri destinate locuinţelor, cu construcţia întărită, cu acoperiş, cu interiorul înfrumuseţat.

În orînduirea sclavagistă, omul învaţă să cunoască şi să folosească metalele, să-şi facă din ele scule mai bune decît pînă atunci. Pe malurile marilor fluvii din China s-a dezvoltat acum 3 000—5 000 de ani o cultură înfloritoare. În această perioadă s-a construit o importantă reţea de navigaţie şi irigaţie, precum şi diguri. Din canalele de navigaţie s-a format mai tîrziu „Marele canal" lung de 1 000 km, care leagă două uriaşe fluvii chineze (fluviile Galben şi Iang-tse). Pentru apărarea împotriva duşmanilor din afară a fost început, încă înaintea erei noastre, construirea marelui zid chinezesc (2), lung de 2 500 km. Iniţial, acest zid a fost clădit dintr-un amestec de argilă şi nisip, iar mai tîrziu a fost îmbrăcat în cărămidă şi plăci de piatră. El are înălţimea de 10 pînă la 16 m şi lăţimea de 6—8 m. Pe coama lui pot circula comod, alături,

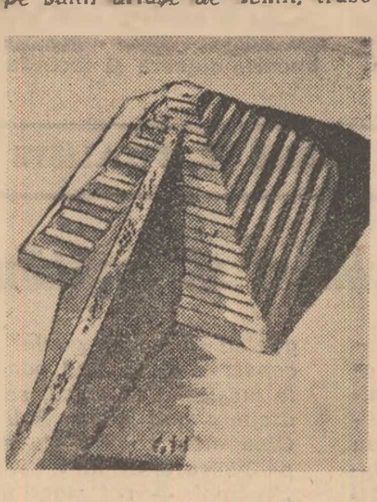

3. Templul asiro-chaldeean.

două camioane din zilele noastre. La construcţia lui au lucrat timp îndelungat 400 000 de oameni, în majoritate sclavi.

Templul asiro-chaldeean (3), aflat actualmente în ruine, construit cu 4 000 de ani înaintea erei noastre, ne impresionează prin dimensiunile sale. El avea şapte etaje.

Pentru ridicarea construcţiilor mari ce ne uimesc şi azi, au fost tîrîte în sclavie triburi întregi. La construcţia piramidei lui Keops au lucrat — timp de 20 de ani — după cum arată istoricul grec Herodot — 100 000 de sclavi. Blocurile enorme de piatră se transportau pe sănii uriaşe de lemn, trase

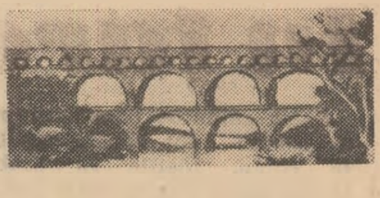
4. Construirea piramidei cu ajutorul rampei.

de cîte 40-50 de oameni şi se urcau pe rampe executate din pămînt pînă la locul de montare (4). Pentru ca sania să alunece, rampa de pămînt era udată încontinuu. Piramida lui Keops, cea mai mare din cele construite în Egipt, are înălţimea de 147 m şi latura bazei de 230 m. La construcţia ei s-au utilizat 2,5 milioane blocuri de piatră de 2,5 tone fiecare. Ea este cea mai mare construcţie de piatră executată pînă în prezent în lume.

Apeductul din piatră de la Gars, Franţa, (5) construit de romani, are o vechime de 2 000 de ani.

O lucrare remarcabilă a epocii feudale este catedrala din Florenţa, Italia, (6) executată în anul 1420. Vîrful cupolei se află la 115 m înălţime.

Construirea Kremlinului din Moscova (7) a fost începută în 1156. Kremlinul din Moscova s-a înfrumuseţat de-a lungul anilor şi, înfruntînd vre-

5. Apeductul de la Gars.

mea, stă şi azi mărturie măiestriei arhitectonice de care au dat dovadă meşterii ruşi.

Iată numai cîteva din construcţiile înaintaşilor noştri, construcţii ce constituie chiar şi pentru zilele noastre realizări excepţionale arhitectonice.

Din cele cîteva episoade din istoria construcţiilor prezentate în acest articol se desprinde lupta omenirii pentru a realiza — cu mijloace cît mai ra-

6. Catedrala din Florenţa.

ţionale de care a dispus în fiecare etapă dată şi punînd în joc toată priceperea — lucrări frumoase şi durabile.

Edificii monumentale în stare să înfrunte veacurile, puse în slujba omului, s-au înălţat sub soarele socialismului şi comunismului. Despre acestea însă vom vorbi într-un număr viitor.

7. Impunătoarea construcţie a Kremlinului.

ŞTIAŢI CA... ŞTIAŢI CA...

...unul dintre cele mai frumoase edificii din Budapesta este clădirea Parlamentului? Ea se întinde de-a lungul Dunării, pe o distanţă de 263 m. Palatul Parlamentului, construit în stil neogotic, are somptuoase scări interioare în lungime totală de 20 km. Aici se află 250 de statui splendide.

...cele mai grele construcţii sînt aşa-numitele poduri „curcubeu", adică acelea care au o singură deschidere, susţinută de un arc uriaş? Printre construcţiile de acest gen, o faimă deosebită şi-a cucerit podul ridicat peste cataractele Niagarei, care constituie una din marile atracţii ale turiştilor. Dar iată că această construcţie va fi depăşită de o alta în acelaşi gen, construită în R. S. Cehoslovacă, peste barajul de la Orlik, în Boemia de sud.

Noul pod va avea o deschidere de 130 de metri şi va fi construit în întregime din fier, fără nici un stîlp de susţinere. Construcţia va fi terminată în anul 1963. Modelul care a servit probelor tehnice în tunelul aerodinamic a fost realizat de cei mai tineri practicanţi ai întreprinderii C.K.D. Sokolovo din Praga.

...insula Corsica s-a deplasat în decurs de 80 de ani cu 10—12 m spre est? Savanţii susţin că aceasta s-a întîmplat datorită forţelor tectonice din masivul insulei.

...Groenlanda este cea mai mare insulă de pe pămînt? Ea are o suprafaţă de 2 176 000 km p dintre care 1 834 000 sînt acoperiţi de gheţari. Aceşti gheţari sînt adevăraţi „campioni" în ce priveşte viteza cu care înaintează.

Din unități, detașamente, grupe

Pionierii Școlii de 8 ani din comuna Salcia, raionul Tr. Măgurele, se străduiesc să obțină rezultate bune la învățătură. Dar ei nu se mulțumesc numai cu atît, ci participă cu tot elanul și la acțiunile de muncă patriotică. Astfel, zilele trecute, pionierii au mers la gospodăria agricolă colectivă din comună și au ajutat la desfoiatul porumbului și au participat și la amenajarea căminului cultural.

★

Pionierii Dragoș Viorica și Pălincaș Florea din cl- a a V-a, Măgurean Gheorghe, Ciocătișan Ana și Mihale Ștefan din clasa a VII-a și alții de la Școala de 8 ani din comuna Dumbrăvița, raionul Șomcuța Mare, s-au evidențiat în acțiunea de culegere a fructelor de la G.A.C. din comună.

★

Învățătura, cîntecele și jocurile sînt mult îndrăgite de pionierii Școlii de 8 ani din comuna Mateești, raionul Horezu. Dar nu numai atît, ei îndrăgesc în aceeași măsură și munca. În curînd, ... fața școlii se va înălța un gard nou. Ei și-au luat angajamentul să dea o mînă de ajutor. Pînă acum, pionierii au și ajutat la stivuirea materialului.

★

Dacă privești în dreapta și în stînga ulițelor, în curtea școlii din satul Calomfirești, comuna Țigănești, raionul Alexandria, poți vedea cei peste 1 500 de puieți pe care i-au plantat pionierii. În această acțiune s-au evidențiat pionierii Milac Florian, Ninu Ioana, Popa Maria, Neagu Dumitru și alții.

★

Una din activitățile îndrăgite de pionierii de la Școala de 8 ani din comuna Dozești, raionul Oltețu, este și sportul. Nu de mult, echipa de fotbal a școlii a susținut un meci cu echipa Școlii de 8 ani din comuna Giulești. Întîlnirea amicală dintre aceste două echipe s-a încheiat cu scorul de 4—1 în favoarea echipei din comuna Dozești.

★

Și pionierii clasei a VII-a A, de la Școala de 8 ani din comuna Valea Dacilor, raionul Medgidia, au realizări frumoase. Astfel, ei se străduiesc să fie tot mai disciplinați la ore, să obțină note bune.

Dar nu numai atît, pionierii din colectivul gazetei de perete alcătuiesc un număr dedicat prieteniei dintre pionierii sovietici și romîni.

Luna prieteniei romîno-sovietice a început. Cu cîteva zile mai înainte, am fost pe la Școala de 8 ani nr. 154 din Capitală. Aici pregătirile erau în toi. Pionierii Cristescu Călin, Popa Elena, Danciu Ruxandra și Bosteanu Bujor se străduiau ca pavoazarea să fie cît mai frumoasă.

Unitatea se pregătește pentru alegeri

Zilele acestea, în unitatea noastră de pionieri e mare forfotă. Pionierii — băieți și fete — vor să întîmpine alegerile pionierești cu clasele cît mai curate, cît mai frumos ornate și cu rezultate din cele mai bune la învățătură și disciplină. Pereții claselor sînt împodobiți cu lozinci care îndeamnă să alegem în colectivul de conducere al unității pe cei mai buni dintre noi și să întîmpinăm alegerile pionierești numai cu note bune și foarte bune. Dar, acestea sînt numai o mică parte din pregătirile care se fac în unitate. Ziua desfășurării alegerilor trebuie să fie o adevărată sărbătoare, au hotărît pionierii din detașamentul nr. 5. Astfel, ei au început să amenajeze o expoziție cu cele mai frumoase lucrări efectuate în cadrul cercului mîinilor îndemînatice.

Aflînd de inițiativa celor din detașamentul 5, pionierii din detașamentul 4 nu se vor lăsa mai prejos — au hotărît să confecționeze un album cu ilustrații, înfățișînd realizări ale regimului democrat-popular în regiunea noastră.

Pionierii din corul unității se pregătesc și ei. Acum, repetă cîntecele „Salutul cravatelor roșii", „Mulțumim din inimă partidului", și au început să învețe „Cîntecul lui Octombrie", „Aceasta e patria mea", „Cîntecul prieteniei" și altele.

Fetele și băieții din echipa artistică se pregătesc și ei. În ziua alegerilor, la programul artistic vor prezenta o suită de dansuri populare și alte numere care rămîn... un secret pînă în ziua alegerilor.

OLARU ANA
cl. a VII-a B,
Școala de 8 ani Lespezi,
reg. Bacău

Ne pregătim pentru distincții

Iată că a trecut și prima lună de școală. Bucuriei reînceperii școlii i-a luat locul voioșia pregătirilor pentru alegeri, mulțumirea primei note bune, a unei adunări interesante, a unei vizite... Au început pregătirile pentru distincții.

Despre dorința aceasta, cît și despre acțiunile la care participă pionierii pentru înfăptuirea dorinței lor, ne sosesc la redacție zilnic multe scrisori. Iat-o pe aceea a pionierului **Ionescu Ion** din clasa a VII-a A de la **Școala de 8 ani** din comuna **Curtișoara**, raionul **Slatina**:

„Învățăm cu drag și rezultatele pe care le obținem sînt frumoase. Numărul notelor de 9 și 10 din catalog crește cu fiecare zi. Pionierul Popescu Octavian a primit pînă acum nota 10 la limba romînă, la botanică, la agricultură; Sandu Eliza are 10 la botanică, Marcu Georgeta 9 la limba romînă. Acestea sînt doar cîteva din rezultatele obținute de pionierii de la Școala din Curtișoara".

În felul acesta, tot mai mulți pionieri se străduiesc să învețe bine, să îndeplinească prima condiție scrisă în carnetul pionierului.

Pioniera Cotinghin Maria, de la Școala de 8 ani din Mocciul de Jos, raionul Brașov, povestește în scrisoarea ei despre vizita pe care au făcut-o pionierii la gospodăria agricola colectivă din Cristian. Aici au avut prilejul să cunoască diferite tipuri de mașini agricole, printre care combine și secerători. De la gospodărie au plecat apoi spre cetatea Rîșnovului, de unde au admirat împrejurimile.

Noul an de școală vă oferă, dragi prieteni, posibilitatea organizării multor acțiuni în vederea primirii steluțelor roșii. În curînd vor începe plantările de puieți, strînsul ghindei, iar acum, ajutați desigur gospodăriilor colective la strînsul fructelor. Scrieți-ne despre acestea. Veștile voastre vor fi primite cu drag.

E. R.

● *Pe Valea Prahovei s-a desfășurat și în acest an tradiționala competiție sportivă „Spartachiada petrolistului", la care au participat aproape 13 mii tineri și tinere din rafinării, schele petrolifere, uzine chimice. În cadrul Spartachiadei au figurat întreceri de atletism, handbal, fotbal, natație, popice, tenis de masă, volei etc.*

● Record mondial la atletism. *Sovietica Tatiana Scelkanova, la concursul internațional de atletism organizat cu prilejul celei de a 20-a aniversări a Clubului sportiv universitar belgian, a stabilit un nou record mondial la săritura în lungime — 6,62 m. Vechiul record 6,53 m — îi aparține tot ei.*

● Haltere. *Sîmbăta trecută, halterofilii bucureșteni au învins selecționata orașului Sofia (R. P. Bulgaria), în sala Floreasca, cu 5—2.*

● *Luni, 8 octombrie 1962, Campionatul categoriei A la fotbal a înregistrat următorul clasament:*

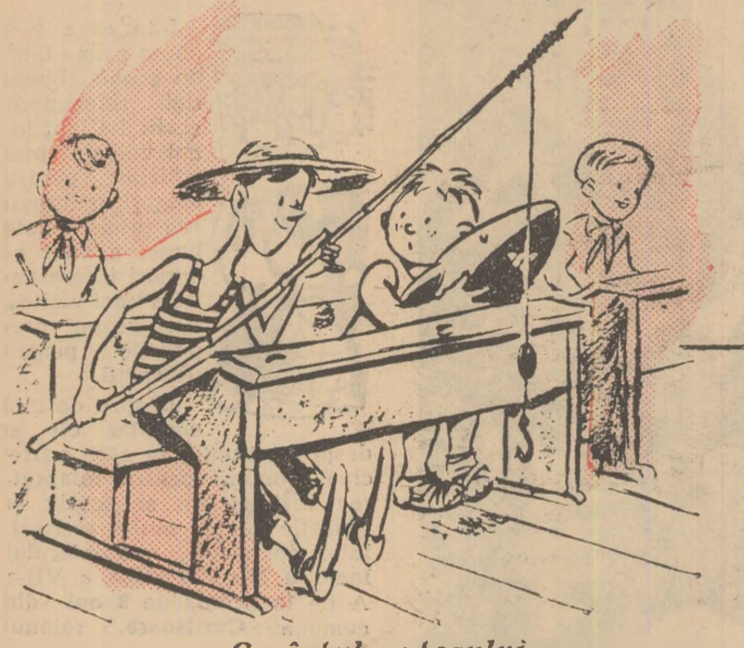
Știința Cluj	7	5	1	1	13: 8	11
Farul	8	4	2	2	18:12	10
Petrolul	7	4	1	2	20: 7	9
Rapid	8	3	3	2	18:15	9
Știința Timișoara	8	4	1	3	12:14	9
Progresul	8	2	4	2	12: 9	8
Dinamo București	6	2	3	1	8: 6	7
C.S.M.S. Iași	7	2	3	2	14:11	7
Viitorul	6	2	2	2	19:11	6
Crișana	7	3	0	4	9:18	6
Steaua	5	2	1	2	10: 9	5
Steagul roșu	6	2	1	3	10:15	5
U.T.A.	6	1	2	3	9:11	4
Dinamo Bacău	5	1	1	3	4:10	3
Minerul	8	1	1	6	7:27	3

● *Recordmenului mondial, sovieticului* Valerii Brumel *(noul său record mondial la săritura în înălțime: 2,27 m) i s-a decernat de către orașul italian Genua, distincția „Caravella de aur".*

● *În rolul lui Jim, din filmul „Aventurile lui Huckleberry Finn", joacă un cunoscut boxer negru — Archie Moore.*

DISPARIȚIA UNUI... MERIDIAN

O întîmplare de necrezut a lui Tică și Rică, povestită de Eduard Jurist

Cuvîntul autorului

Desigur, ați băgat de seamă că pe lume există o mulțime de mistere. Despre multe dintre ele, scriitorii au scris cărți pe care voi, dragi copii, le citiți pe nerăsuflate... Există și mistere despre care nu s-au scris cărți. De pildă: „Cum a apărut pata de grăsime pe manualul nou-nouț al elevului Stamate I. Vasile dintr-a VI-a B?" Mister. „Ce-au găsit de ris Rada și Luxița în ora de matematică?" Mister. „Cine a scris pe peretele blocului din strada Primăverii: *Aici șade frații Nae și Lae?*" Mister.

Aceste mistere și altele asemănătoare puteți să le dezlegați voi singuri. Dar ca să dispară un meridian, ați auzit? Nu, hotărît, despre asta n-a scris încă nimeni, pentru simplul motiv că numai eu știu ce-au pățit Tică și Rică exact în ajunul redeschiderii școlilor. Toate au început în...

Capitolul I
în care cei doi prieteni se pregătesc de școală

Tică tocmai își rînduia cu grijă ghiozdanul cînd ușa se deschise cu zgomot și Rică intră ca o furtună:

— Tică, a dispărut meridianul!

Tică — poate-l știți — nu e dintre băieții care-și pierd ușor cumpătul:

— Nu se poate, Rică. Ce, ești copil? Cum o să dispară așa, deodată, un meridian? Ce, meridianul e un pantof? Un ciorap? Sau o carte împrumutată de la un prieten?

— Zici că nu se poate? Atunci, arată-mi-l și mie.

— Bine, Rică — spune Tică nedumerit — dar meridianul este o linie imaginară!

— Tocmai. Eu mi-am imaginat-o întotdeauna. Și acum parcă n-o mai văd nicăieri...

Tică zîmbi.

— Și doar noi sîntem băieți cu imaginație. Uite, mîine începe școala și eu îmi imaginez tot timpul că vacanța nu s-a terminat încă...

— Lasă vacanța, îl mustră Rică. Spune mai bine, tu știi la ce servește meridianul?

— Bineînțeles că știu — se supără Tică. Se calculează ora exactă, ziua din calendar, mă rog, și altele...

— Atunci, spune-mi, acum la școală cum o să știm ora exactă, și ziua cu programul ei, dacă meridianul... ia-l de unde nu-i!

Cei doi prieteni începură să ridă. Apoi încercară să-și imagineze ce li se poate întîmpla din pricina „misterioasei dispariții a meridianului". Dar ce li s-a întîmplat, vom afla din...

Capitolul II
în care vedem că Tică și Rică au rămas în vacanță

Cît vi s-ar părea de curios, dar chiar în prima oră de geografie se întîmplă un lucru de necrezut. Toți elevii stau atenți la explicațiile tovarășului profesor. În banca lor însă, Tică și Rică se gîndeau la meridianul pierdut. Da, acum nu mai puteau ști nici ora exactă dar-mi-te luna din calendar... Poate așa se explică faptul că cei doi se pomeniră deodată departe, departe, tocmai pe țărmul mării, mîngîiat de razele fierbinți ale soarelui de august. Tică tocmai se pregătea să intre în apă cînd băgă de seamă că Rică se tot apleacă adunînd parcă ceva de jos.

— Faci curat pe plajă?! Bravo!

— La ce te pricepi tu! Fac colecție de scoici — îl lămuri Rică.

— Păi, unde-i colecția, că n-o văd?

— Deocamdată, n-am decît o scoică. Uite-o!

Și Rică îi arătă palma în care se găsea, într-adevăr, o scoică sidefie, plină de nisip.

— Thii, ce frumoasă e! — se entuziasmă Tică. Dă-mi-o mie!

— Fugi de-aici! Cum o să-mi descompletez colecția? Știi cît am umblat pînă am găsit-o?

Și Rică se îndepărtă răscolind cu înverșunare nisipul în căutare de scoici. Dar nici Tică nu se dădu bătut.

— Măi, Rică, te rog eu... se ținea el scai... Dacă ai ști cît mi-am dorit să am și eu o scoică ca amintire de la mare!

În cele din urmă Rică se opri, oftă adînc și spuse:

— Bine, bine. Mă despart cu greu de ea, dar fie. Ce-mi dai pe exemplarul acesta unic?

Lui Tică nu-i trecea prin minte, așa că-i veni Rică în ajutor.

— Dă-mi rechinul tău de vinilin.

— Rechinul? Cum o să ți-l dau? — se supără Tică. Să-mi descompletez colecția?

Și... schimbul acesta continuă multă vreme, pînă cînd soarele se pierdu dincolo de orizont, pînă cînd... se făcu auzită vocea profesorului de geografie.

— Ce-i cu voi, băieți? De ce nu sînteți atenți la hartă? Pe unde hoinăriți?

— Noi? — se ridicară buimăciți cei doi.

Li se părea foarte ciudat că, acolo, pe țărmul mării, apăruseră așa din senin, băncile și catedra, profesorul de geografie și colegii lor în clasă. Nu-i așa că era ciudat?

De aceea, cei doi socotiră că trebuie să ajungă în cele din urmă și la un

Sfîrșit... de vacanță

Poate credeți că Tică și Rică s-au apucat într-o oră de matematică să calculeze un nou meridian? Nici pomeneală! Au găsit o metodă mult mai simplă. Despre neuitatele întîmplări din vacanță au continuat să discute, ca și colegii lor, doar în recreație. Iar în timpul orelor n-au mai părăsit niciodată clasa nici măcar cu... gîndul.

Pentru că, dragi copii, școala a început serios din primele zile. Atenție!

Dresorul

Atențiune, atențiune!
Stimabil public spectator,
Aplauzele să răsune:
Apare Marele Dresor!

E-adus cu grele sacrificii;
Să-i intri-n voie nu-i ușor,
Căci toți dresorii au capricii
Iar el e... Marele Dresor!

Lei, tigri, leoparzi, pantere
Se tem de glasu-i tunător
Și-n van așteapt-o mîngîiere
Din partea Marelui Dresor.

(E drept că, dintr-aceste fiare,
Nu l-a văzut decît pe-Azor,
Dar amănuntul, mic îmi pare
Pe lîngă Marele Dresor!...)

În joc tot harul său punîndu-l
Și fără nici un ajutor,
Dresează... Dar să-i dăm cuvîntul
Chiar lui, chiar Marelui Dresor:

— Haide, îmbracă-te, Fănucă
Și adă pîine din Obor!
(Doar nu era, zău, să se ducă
Chiar el, chiar Marele Dresor...)

— Haide! O vorbă nu mai scoate
Nu vezi că eu învăț de zor?
(De zor, cuvinte-ncrucișate
Dezleagă Marele Dresor).

— Haide! Vezi, casa o păzește!
Eu către școală-acuma zbor!
(Spre fotbal zboară vulturește
Vestitul, Marele Dresor).

— Haide! Mi-ai lustruit pantofii?
Să-mi văd mustața-n luciul lor!...
Hai, treci la curățat cartofii!...
(Și cască, Marele Dresor...)

Ehei, dresura-i lucru mare —
Dar ar mai vrea un frățior,
Ca mai din plin să-și desfășoare
Talentul, Marele Dresor.

ION HOBANA

Cine știe fizică?

GHICITORI

O săgeată de lumină
S-a înfipt într-o tulpină.
(trăsnetul)

Noaptea, printr-un nor văratic
Umblă șerpii de jeratic.
(fulgerele)

Șaluri sure, fără număr,
Dealurile țin pe umăr.
(ceața)

Baba Iarnă, de pe casă,
A tors fire de mătase.
(țurțurii de gheață)

Razele ea le răsfrînge,
Le aruncă și le strînge.
(oglinda)

Fire multe de argint
Leagă cerul de pămînt.
(ploaia)

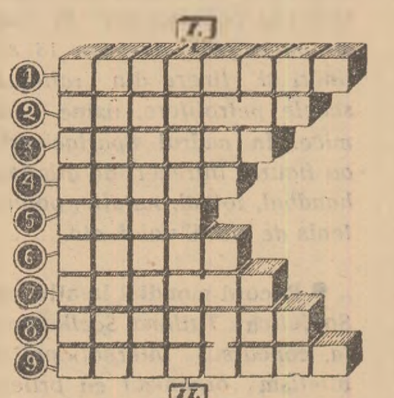
ION MAR...SCU

Metagramă ilustrată anagramată în aviație

(XXXX0XXX)
(XX0XXXXX)

Joc geografic

ORIZONTAL:
1. Republică populară; 2. Grup de insule în Mediterană; 3. Stațiune balneo-climaterică în R.P.R.; 4. Capitala unei republici socialiste; 5. Fluviu în estul U.R.S.S.; 6. Podiș în India; 7. Vînt puternic ce bîntuie în apusul Oceanului Pacific; 8. Izvor din care țîșnește apă fierbinte; 9. Bogății ale subsolului.

VERTICAL:
I—II = Știința care se ocupă cu studiul și cu descrierea regiunii scoarței pămîntului din punct de vedere fizic, economic, politic etc.

MIHAI PĂTRAȘCU

GLUME

★

Un cîine mare, blînd, i-a lins urechea băiețelului. De spaimă, băiețelul a început să plîngă.

— Te-a mușcat? l-a întrebat mama îngrijorată.

— Nu, doar m-a gustat! a răspuns copilul.

★

— Cînd ți-e frică la școală?

— Cînd sînt scos la lecție, deși am notă și n-am învățat de loc.

— Asta, nu-i nimic.

— Dar... ce e mai rău după tine?

— Cînd acela care trebuie să-ți sufle, lipsește...

★

Petru și Ana discută:

— Ce timp urît! De-ar ieși o dată soarele, ca să mai încălzească pămîntul!

— Doar nu-i prost să iasă pe un frig ca acesta, și pe vînt. Așteaptă și el să se îndrepte vremea...

★

— Mămică, dă-mi, te rog, nuci!

— Ia-ți o mînă plină.

— O mînă plină, mamă? Atunci dă-mi mîna ta — că este mai mare.

REDACȚIA Ș... telefon 17.60.10, 17.60.20 : Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii